

Előfizetési díj:
Egészévre 4 ft., Félévre
2 ft., Negyedévre 1 ft.

Hirdetmények:
3 hasábos petitsor egyszer
9 kr., többszöri hirtetésnél 7 kr., Bélyegdíj
30 kr.

Nyilttér petitsora 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A lap
szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.

Bérmentetlen leveleket
csak ismert kezektől fo-
gadunk el.

Kéziratokat nem küldünk
vissza.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“ és a „Zalaegerszegi ügyvédi kamara“ hivatalos közlönye.
Megjelenik minden vasárnap:

Az első kapavágás.

Mint mikor a hajós, midőn a hosszú távol-
lét után a vágyva várt révpartnál kiköt, feledi
az átélt szenvedéseket, feledi az ezer halált,
melylyel utjában szembe kellett szállnia s öröm-
től hevülve öleli keblére édes övét: úgy mi is
a mai napon feledjük ama kiüdelmeket, melye-
ket a néhány év óta húzódó vasutügyünkben
ki kellett állanunk, midőn kintartásra buzdított-
tuk az ügy élén állókat, midőn bátorítottuk a
kishitűeket, midőn feltüntetve az ügy fontossá-
gát és messze kiható nagy horderejét, a meg-
felelő anyagi áldozat meghozatalára közönsé-
günket lelkesítettük.

Feledjük mindezeket; mert felviradt reánk a
nap, melyen fáradozásunkat megjutalmazva látjuk.

Az a kapavágás ugyanis, mit megyénk szerez-
tett főispánja, Svastits Benó ömeltősága, megyénk
első választott tisztviselője, Csertán Károly alispán
s a város polgármestere, Kovács Károly a csáktor-
nya-zala-egerszeg-ukki vasutvonal zala-egerszegi
indóháza számára kijelölt helyen ma hivatalosan
tesznek, minden kétséget kizárólag tudunkra
adja, hogy a vasutvonal építése tényleg kez-
detét vette.

A munka megkezdését igazolja az a néhány
száz munkás, akik az egész vonalon, egy jó
részé városunk határában, különösen a Zala
folyón keresztül vezetendő vasuti hid számára
kijelölt hely körül a létesítendő magas töltés
készítésén hétfő óta lázas sietséggel fáradoznak.

Ide záródok ki nem egy eddig kétkedett
Tamás, hogy saját szemével győződhessek meg
arról, hogy a munka csakugyan foganatba
vétel.

Valóságos népvándorlást láhattunk a le-
folyt héten a dolgozó munkásokhoz.

E népvándorlás legfényesebb bizonyítéka
annak, mily nagy érdeklődéssel kíséri városunk
lakossága ezen, reá nézve valóban létkérdést
képező vasutnak megvalósítását.

Kiemelkedünk agyanis ez által a feledés
örvényéből, hova kedvezőtlen helyzetünk, leg-

főképp pedig elődeink szűkkeblősége miatt év-
tizedekkel ezelőtt súlydttünk s városunk mielőbb
elfoglalhatja az őt joggal megillető helyet.

Hatalmas eszközt nyerünk vasutunk által
iparunk fejlesztésére, kereskedelmünk emelésére
s ezekkel karöltve népünk vagyonsodására.

De nemcsak városunk lakossága üdvözl-
örömmel e napot, melyen a vasut építés tény-
leges megkezdése mintegy hivatalosan jelezte,
hanem örvendhet e napnak megyénk minden
egy lakosa; mert e vasut megyénket észak-
kelettől délnyugatra mintegy áthasítván, tisztán
a megye érdekeinek áll szolgálatában. Közvetlen
összeköttetésbe hozza vármegyénket keleti keres-
kedelmünk gépjárműjével, Magyarország gyöngy-
vel: Fiumével, sőt a tervbe vett pozony-sárvári
vasutvonalnak létrejötté esetén a Pozsonyt és
Fiumét összekötő hivatott legrövidebb vasuti
vonalnak részét képezendit a mi zalai vasutunk.

Midőn átérezzük a mai napnak nemcsak
városunkra, hanem egész megyénk nézve is
nagy jelentőségét: ne feledjük el, hogy nagy
célok létrehozásához a megfelelő anyagi áldozat-
ok mellett a szívós kitartás, a vállvetett mun-
kásság, a szilárd összetartás elengedhetlen kellé-
kek. Csakis ezeknek együttes munkálkodása
mellett koszorúzza fáradozásunkat az óhajtott
siker.

E tulajdonok árnyában virul a jólét, gya-
rapszik a polgárság s vele emelkedik maga a
nemzet is, mely mindnyájunk leghőbb óhajta.

A zalamegyei jegyzőegylet közgyűlése.

A zalamegyei jegyzőegylet ez évi közgyűlését f.
hó 23-án délelőtt 10 órakor tartotta Nagy Kanizsán Csirke
Iván egyleti elnöklete alatt, miután megelőzőleg
választmányi ülés tartott.

Elnök a megjelent tagokat üdvözölve, a közgyű-
lést megnyitották nyilvánította, mely után Horváth
Gyula egyleti főjegyző felolvasta az elnöki évi jelentést,
mely részletesen ismertette a lefolyt év alatt a jegyzői
kart érdeklő nevezetesebb mozzanatokat.

Az egyesület számadásának megvizsgálására Simonfy
János egyesületi tag elnöklete alatt háromtagú bizott-
ságot küldtek ki, mely bizottság jelentése szerint a
számadás helyesen vezetett, az jóváhagyott s egye-
sületi pénztárnok a további felelősség alól felmentetett.

— Fiúk! — azt a fellegtelen csillagos armádia-
ját annak a menydörgős menküvel patogatott kukori-
cázó bakkancos Jupiternek! — tudjátok-e, hogy valami
van a levegőben. Erzi a lovan! Erzi na, ha mondom.
Mert tudjátok meg — azt a tigrisbőrön heverésző baga-
riás anyját! — ha Napoleon császár csak akkora
karabint süt is el ott az országában, mint a középső
ujam, la, — az én Mucim megéri. Meg bizony!

Ezt a szent beszédet azután jobban megértik és
elhiszik a huszárok, mintha paluai szent Antal olvasná
a bibliából.

Nem telik bele két hét, hát az őrmester ur:
Blazsincsics egyik este gonosz szemhunyogással jön
ám haza.

— Tudtam! megmondtam! Hej hiába, nincsen
párja ennek az én Mucimnak!... De már ennyire
megérezni! Ejh, én csak azt mondom, hogy subiksz
ehhöz még a török császár telivér paripája is.

Igy beszélgetett magában nagy megelégedetten
Blazsincsics őrmester. Egyre hunyogott két gonosz
szemével.

Tele szájjal ette ki makrájából a „komisz dohánya“
füstjét. A közben benyitott a kaszárnyába.

— Hapták! — a bakancs-rugó lelkét az apá-
toknak!

A huszárok egyszerre talpon voltak mindnyájan.
— Na! Káplár: Boros! válogasson kend maga
mellé öt embert! Jöjjön kend velök a szobámba, rap-
portra! Érti kend? nahát akkor: kerteig mars!

Ott hagyta őket, benyitott szobájába s elkezdett
föl, alá járkalni.

— De már így megérezni! Ez a Muci! Ez a
Muci! Nem hiába tudja ez még a gondolatomat is.

E közben belép Boros, s utána még öt ember.
Az ezred színe, java. Egyiknek 8, másiknak 10, a

Ezután felolvastatt és jóváhagyólag tudomásul
vétellett az egyesület 1890-ik évi költségvetése.

Előterjesztetett Pál Pongráczné özvegyült jegyzőné
kérvénye segélynyerés céljából. Tekintve, hogy folya-
modó férje az egyesületnek tagja nem volt, de meg-
mivel az egyesület ily segélyezésre pénzüsszeggel nem
is rendelkezik, folyamodó kérelmét az egyesület nem
teljesíthette.

Olvastatt a zala-egerszegi járási jegyzőegyletnek
indítványa, hogy a marhalevelek kiállításának a jegy-
zőtől történt elvonása által megcsorított jegyzői ja-
vadalom kártalanítása iránt a törvényhatósághoz tel-
terjesztés intézessék. Az indítványt egyhangulag elfo-
gadták s a telterjesztés elkészítésével az elnökség meg-
bizatott.

A megyei jegyzői nyugdíj kezelő bizottságba
Csirke Iván, Stingly Károly és Simonfy János egyesületi
tagokat beválasztották.

Illés Lőrinc nemes apátii elhalt körjegyző két
kis korú árvájának segélyezése iránt a zala-egerszegi
járási jegyzői egylet indítványát a közgyűlés pénzühiány
miatt nem fogadhatta el.

Előterjesztetett a zala-egerszegi járási jegyzői
egylet indítványa a községi tisztújításoknak oly időben
való megejtését célzó telterjesztésnek beadása tárgyá-
ban, hogy az ujonnan választott községi bírák és elő-
járók hivatalukat mindig a polgári év első napján
már elfoglalhassák. A közgyűlés ez indítványt elfogadta
s az elnökséget megbizta, hogy ez érdemben a megyei
alispáni hivatalhoz telterjesztést intézzen.

Ezután Horváth Gyula testületi főjegyző felolvasta
Illés Lőrinc elhunyt nemes apátii körjegyző életét,
méltatva annak főképp a jegyzői egyesület körül kitejt-
ett ügybuzgó munkásságát.

Az ezen évi országos jegyzői közgyűlésre az
egyesület képviselőit Csirke Iván, Scholtz Károly, Kollay
Lajos egyesületi tagok választották meg.

Végül a tisztújítás éjtett meg egyhangulag a
következő eredménnyel:

elnök: Csirke Iván keszthelyi v. jegyző; alelnök:
Stingly Károly gelsei körjegyző; másod alelnök: Ehren-
reich János alsó lendvai v. jegyző; főjegyző: Horváth
Gyula káptalanfai körjegyző; aljegyzők: Erős Iván
karmaesi, Starcsinszky György galamboki körjegyzők;
pénztárnok Scholtz Károly szent gróthi v. jegyző.

A nagy-kanizsai hadastyánok zászlószenelése.

Szeptember 22-ike ismét nevezetes napja volt
Nagy-Kanizsának. E napon szentelték föl az ottani
hadastyán egylet zászlóját.

A zászlóanyai tisztet Kalivoda Jánosné, szül. Viz-
lendvay Magda urnó teljesítette. Résztvett az ünnep-
lyen az egylet védnöke is: Bocsári Svastits Gyula,

harmadiknak 12 esztendő van felsodorva reneteg
bajuszára a huszár-életből. Szemök pillantásával levág-
nak azok már egy csapásra 12 vasasnémetet.

Az őrmester sasszeme végigméri a belépőket;
nincs ellenök semmi kifogása.

— Na jól van! Tudják kendek, hogy nem
szeretem a teketóriát, hát csak kirukkolok vele, hogy
otthon, a mi gyönyörűsége hazánkban cudar világ
vagon. Tót, horvát, szerb, rác, oláh, meg ahány férgé
az Uristennek élődik rajta, mind ellene kerekedett.
Azt pedig tudhatják kendek a bennünetek gyakorta
háborgató skorpióról, hogy annál komiszabb dolog nincs,
mint mikor férgekkel vagyon dolga az embernek.

— Dejsz stársamester uram! — azt az ég-
bőg nyavalyán aszalt éhenkórész megáldóját annak
a sok gyatra nemzetségnek! mért vagyunk hát mi ez
világon?! Csak nem taliánpásztoroknak tartanak minket.

— Éppenséggel a lelkemből beszél, káplár: Boros.
Én sem akarom, hogy mi itt összetett kézzel kaszár-
nyában ülünk, heverészzünk, míg édes véreinket otthon
gyilkolják. Azért hát az éjjel fölrisztungolnak kendek.
Ember, ló kézen áll. Valamenyien nem mehetünk,
megyünk hát heten a regiment nevében. A hevedert
jól megszorítsák kendek, mert az első sarkantyú-vágás-
sal felgratunk a Mont-Blanc tetejére, hogy mikor az
én Mucim két hátolsó lába földet ér, a füle hegyével a
a jó Uristen trónusát cirógassa. Itt körülnézzünk: merre
legközelebb toronyiránt? A második sarkantyú-vágás-
sal átgratunk a varasdi hegyre. Ott lesz abrakolás a
horvátok bosszúságára. Azután már sarkantyú se köll;
az én Mucim magától berepül a mi gyöngyházánkba.
Kanizsa, az én kedves szülőföldem, lesz az utolsó stáció.
Értették kendek? Na hát: kerteig mars!

Persze hogy értették. Hátha azt mondta volna őrmes-
ter ur: Blazsincsics, hogy azután Kanizsáról káplár;

„Zalamegye“ tárcája.

Huszár bravur.

Már csak nagy szónak kellett annak lenni, ami
ebből a kis Magyarországból egész Európát fölverte.

Holdkóros mesemondók beszélnek, hogy ezelőtt
nyegen esztendővel valami hóbertos poéta, csak úgy
borzasan, ahogy volt és salonkábát nélkül fölállott
Budapest egyik gyönyörű terén egy hordóra, elkezdett
ott valami rigmusos mondákat, aminek minden verse
úgy végződött, hogy:

„A magyarok Istenére esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk.“

És — uram fia! akadtak olyan bolondok, akik
elbítették neki, nem is százzsám-, hanem ezerszámra.

A szóból moraj, a morajból menydörgés lett és
fölrázta a nemzetet; bejárta a félvilágot.

Még az a halvány poéta sem gondolta ám ott a
hordó tetején, hogy szavai Italiába is eljussanak.

Bizony pedig eljutottak.

Valahol Padua vagy Verona tájékán, talán éppen
valamelyik város kellő közepén volt egy nagy kaszár-
nya. Abban minden Isten áldotta napon egy armádia
huszár beszélt az egek magas kárpítja felé, hogy mért
nem jön valahonnan a mélységes pokolból valami had-
üzenet. Mert az mégis csak cudar, poésétakerülőnek
való élet, mikor huszár is, ló is — mindegyikből egész
regiment — csak amugy parasztosan aluszsa át az
esztendőket.

Nem azért jó az Isten, hogy a huszár beszédet
számba ne vegye.

Egyik reggelen betoppan legényei közé őrmester:
Blazsincsics.

Megrendelések oly hevesek, hol rakár nites, Kell Alajos grófi rakárába Bécs
IV. Resselense 3.) irózkodók. Ara egy öt kilós csomagnak 6 lit o e.

itei
ndó
za-
ak.
er-
nt-

országgyűlési képviselő. Azon kívül megjelentek a bécsi, fiemei, zágrábi, nyitrai, budapesti, győri, szombathelyi, pécsi, pécs-baranyai, pettau aggharcos-egyletek küldöttei, saját zászlók alatt.

A zászlószentelés a városi (felső) templomban ment végbe. Modrovics János ker. esperes és gelsei plebános végezte az egyházi funkciót.

Szept. 22-én d. e. 9 órakor volt a gyülekezés a Főtéren, honnan a díszes menet, a tűzoltók zenekara kíséretében, a városi templom előtti Deák térre vonult, hol ez alkalomra két díszes sátoros emelvény volt állítva. Egyik szegbeverési állványul, másik pedig a zászló-anya és koszorús leányok számára.

A templomba vonulásnál a zászlóanyát Svastits Gyula védnök vezette karon fogva. Utánuk ment az elnök: Lengyel Ignác. Ezt követték a koszorús leányok, névszerint: Ács nővérek, Czetel Gizella, Harren Ida, Kalivoda Magda, Lengyel Kornelia, Lokok Klára, Pranger Ida, Polák Szabina, Schavel Paula, Hildbroch Mari (Sopron), Jálies Mari, Huchstüdt nővérek, Simon Emilia, Stemmer Jolán, Szakonyi Györgyike, Szalay nővérek, Tass Gizella, Tóth Mariska, Wajdits nővérek, Weinovits Mariska, Weissenböck Irma, Zrinyi Jolán.

A szentelést megelőző mise 10 órakor vette kezdetét. — Urfofmutatás után a zászlóanya a zászlót megszalagozta. A zászló fehér atlaszszelyemből van, nemzeti színű szalaggal szegélyezve. Egyik oldalán a Madonna képe van, a mint a gyermek-Jézust karján tartja, a fölirattal: 1889. Másik oldalán Magyarország címere és a korona két angyal által tartva, a fölirattal: „A nagy-kanizsai hadastyán-egylet 1885.” A zászló-anya által díszül reá tett vörös-selyem, aranyrojtos, kettős szalag egyik szalagján Nagy-Kanizsa város címere van a fölirattal: „Kaliwoda Jánosné szül. Vizlendvay Magda,” másik szalagján pedig a vármegye címere van a fölirattal: „Istennel bárki ellen.”

A zászló-anya által adott szalagon kívül még egy kisebb, zöld-selyem szalag díszíti a zászlót. Felső felén van B. Svastits Gyula monogramja, a szalagokon pedig: 1889. szept. 22.

A szentélybe helyezett emelvényre tett zászló körül a hadastyán-egylet főparancsnoka: Zrinyi Károly, 3 hadastyán, a zászló-anya, a védnök, Nagy Kanizsa polgármestere, a koszorús leányok, az egyletek küldött-ségei álltak.

A beszéltetés mise után történt meg. A szokásos szertartás végeztével Modrovics esperes az oltár elé ment s egy emelkedett hangulatú, szép beszédben fejtegette az egyesülést jelképező zászló fontosságát. Beszédje végeztével bevverte az első szegyet. Mindjárt a templomban bevették még a szegyet: a zászló-anya, a védnök Babóchay polgármester.

Ezután a zászlót kivitték a templomból s bemutatatták a népek, mely alkalommal a tűzoltó zenekar a szózatot játszotta s mozsárlövések dördültek el.

A fölszentelt és bemutatott zászlót a szegbeverési sátorba emelték, hol kezdődött, illetőleg folytatva lett a szegbeverés a következő renddel: — a közöshadsereg nevében; — a honvédség nevében; — Jozipovits horv. miniszter nevében: dr. Szukits Nándor; — a bécsi Tegethoff-egylet nevében; — a zágrábi aggharcos-egylet nevében; — a városi kapitányság nevében: Farkas Ferenc; — a fiemei hadastyánok nevében; — a pécs-baranyai aggharcosok nevében; — a győri, a nyitrai, a vasmegyei aggharcos-egyletek nevében; — Edelshelm Gyulay báró nevében; — az ügyészség nevében: Bogay Ödön; — az adóhivatal nevében: Szita; — a Délvasut nevében; — a tűzoltó-egylet nevében: Saller Lajos, főparancsnok; — a budai hadastyán-egylet nevében; — a keresztnyi jót. nőegylet nevében: Schmidt Frigyesné; — az izr. jót. nőegylet nevében: Vidorné; — a szegények tápintézete és a kisdénn-velő egyesület nevében: Vidorné; — a vöröskereszt-egylet nevében: Tripamer Gyula; — az osztrák-magyar bank nevében: Lengyel Ignác; — a nagy-kanizsai takarékpénztár nevében: Wagner Károly; — a kereskedelmi és iparbank nevében: Goldschmidt; — a bankegyesület nevében: Singer.

Boros legrat a pokolba, Plutóhoz egy svadron ördögért, ő pedig a mennyek országába egy svadron Mátyás-huszárért: nem értették volna-e meg? Az mind igaz szó, amit őrmester úr: Blazsinesics kimond. Ugy is lesz az egy betűig.

Mikor ez a rapport elment, behívatta magához a legvénebb szakaszvezetőt.

— Hallja cugsztűrér Sörös! kend az éjjel ugy aluszik, mint a hetvenkét menydörgős ménkűtől meg-lapított hosszúbunda; a legénység meg ugy húzza a nagybögöt, hogy Napoleon ágyújának bömbölése csak szünyogdöngés legyen mellette. Érti kend? Csak mikor a stráza harmadik lövését hallják, ugrálnak föl. Azután . . . a többi a kend dolga.

Ezután még az éjszakai őrköt rendelte ki; a másnapi parancsot katonai szertartással felolvasta, azután elesendesült a kaszánya.

* * *

Éjjel után hét huszár vezette fölnyergelt lovát a kaszánya udvarán. Nem lehetett azoknak a mozgását hallani, csak sejténi a hangtalan, szemkötő éjszakában.

Kimentek a főkapu s úgy halahtak a városból kifelé a mellékutcákban, ember állat viszafojtott lélekzettel.

Mi vitte őket?

Ki mondta nekik, hogy mindent megvetve, neki menjenek a vak éjszakának?

Mi vezette őket a szokás uttalan ösvényén?

Mely szellem foglyai lettek azok a katonai szabályokon megérett lelkek, hogy feledve a zászlót, melyhez hűséget esküvének, elhagyják ezredüket, bajtársaikat hűtlenül, bucsuszó nélkül s elmenjenek küzdeni, har-

Ekkor a szegbeverés egyideig be lett szüntetve s Tuboly Viktor lépett az emelvényre. Nagyszabásu alkalmi beszédet tartott, melyben lelkes szavakkal ecsetelte a hadastyán-egylet szép és magasztos feladatát. — Beszédje végeztével a szózat rázendült s mozsárlövések dördültek.

Azután folytatva lett a szegbeverés következő renddel: Királyi Pál nevében: Tuboly Viktor, a megbízó kívánatára e jelmonddal: „Addig éljen, míg a honnak él.” — Tuboly Viktor a saját nevében; Inkey László nevében: Svastits Gyula; — a nagy-kanizsai izr. hitközség nevében: Somogyi; — a Casino nevében: Muschankzer; — az izr. tantestület nevében: Bun Samu; — az elemiskolai tantestület nevében: Lisztner; — a kis-kanizsai olvasókör nevében; — a vasuti forgalmi főnökség nevében.

Ekkor a szegbeverést ismét beszüntették. A zászlót a hadastyánok elé vitték s ott a védnök szép beszéd kíséretében adta át az egyletnek. — A koszorús leányok megkoszorúzták a fölszentelt zászlót és a vendég-egyletek zászlót. Azután katonás rendben vonultak a „Korona” szállóba, hol folytatott a szegbeverés egész d. u. 2 óráig. Ekkor megkezdődött a bankett, melyen a védnökön, zászlóanyán kívül, a város polgármestere, Svastits Károly főszolgabíró s a város előkelői vettek részt. A bankett alatt poharat emelt: Svastits Gyula, védnök: a királyra; — Tuboly Viktor: Svastits Gyulára; — Huchstüdt Gocsárd: a zászlóanyára; — Lengyel Ignác (magyar, német, horvát és olasz nyelven) a vendég-egyletekre.

Huchstüdt fölvívta az érkezett üdvözlő táviratokat. Táviratot küldtek: a budapesti Veteran-Verein; — a zágrábi veterán-egylet; — a győri hadastyán-egylet; — a pécsbaranyai Kriger-Verein; — a budapesti lövészhadastyán-egylet; — a zágrábi Militär-Veteranen Verein.

Poharat emeltek továbbá: Czékus Ede (Zágráb) a királyra; — dr. Szluga (Bécs) Nagy-Kanizsa városára; — Lengyel Ignác a bécsi Tegethoff-egyletre; — Tuboly Viktor (versben) a zászlóanyára; — Remete Géza: Babóchay polgármesterre; — Zachariel (Fiume) a kanizsai hadastyánokra; — Svastits Gyula (képvisező) Babóchay polgármesterre; — Tuboly Viktor (versben) Svastitsra; — Simon Gábor: az egyenlőség és testvériség kitejezőjére, az egyleti zászlóra; — Remete Géza: az esperesre és Lengyel Ignácra; — Svastits Gyula (németül) a Tegethoff-egyletre; — Zachariel (lovag) Magyarországra stb.

A testvériesen ölelkező társaság délután 5—6 óráig maradt együtt, mely idő alatt szakadatlanul folyt a szegbeverés.

Este 9 órakor az „Arany szarvas”-ban táncmulatság volt, mely igen látogatott volt s egész lefolyásában az igazi demokratikus szellem érvényesült. A jóízű mulatság csak reggel ért véget.

A vidéki egyletek küldöttéi csak másnap távoztak, mely alkalommal az ottani hadastyánok az állomásig kísérték őket s ott szívélyes búcsút vettek.

Közegészségügy.

Dr. Mangin Károly megyei főorvos a megye területén augusztus hónapban észlelt közegészségi állapotról és egyéb, a közegészségügyet érintőkről a következő jelentést terjesztette elő a közgazdasági bizottság szeptember havi ülésén:

„A hónap első felében mérsékelt meleg időjárás volt gyakori zivatarokkal, utóbb pedig, különösen a hónap vége felé, heves északi szelek a hőmérséklet meglehetősen leszállították.

A feljegyzett meteorológiai észleletek szerint a hőmérsék maximuma volt +30,2°C, minimuma +11,4°C, havi közép +18,7°C. A nedvesség középértéke százalékokban 74%. Csapadék havi összege 55,4 mm. A szelek irányára leggyakrabban észleltetett É, azután D, DNY, EK.

A közegészségi állapot a megye különböző részeiben egymással ellentétes képet mutatott. Nevezetesen míg a kanizsai, perlaki és tapolezai járásokban az tel-

colni, vérüket áldozni egy célért, amnek talán nevét sem tudták még akkor!

Hej akkor a hazaszeretnek jobb szellemek által szolgálatában. Azok a szívekbe szálltak, nem a nyelvekre, meg a tollhegyre.

Ilyen láthatlan szellem vezette azokat a jó lelkeket is.

Nem mondták egymásnak: mit akarnak? Mégis egy akaraton voltak mindnyájan.

Nem hirdették nagy hangon, hogy most ők nagy dolgot művelnek a haza érdekében, hát csak oda nézzen mindenki!

Amilyen önzetlen bolondok voltak, még az is kikerült fölük, hogy nevüket sem hagyták hátra vala melyik olasz napilap redakciójának, hogy legalább beszéltek volna róluk egész Európában . . . két hétig.

Blazsinesics urannak nem is illett volna ez a divat. Azért hát csak tette a maga szája ize szerint.

Mihelyt a kaszárnyából kiértek, a lovák lábról a köteléket leoldatta. Mindegyik huszár lovára pattant s mint villám száguldtak tova. Olyanok voltak úgy egy ütemben vágatva, mint egy óriási szárnyas éjszakai rém.

A kaszárnyai ör csak ekkor, az első patazajra vette észre a dolgot s megtette a harmas lövést.

A többi a tiszturak dolga.

Fogják el, ha tudják a derék bajtársakat! Ugrasnak utánuk a Mont Blanc tetjére.

Hjah de oda csak a hazaszeretet szárnyai visznek.

Mire üldözöbe vették a vitéz huszárokat, azok messze száguldtak s negyed napra már vígan mulattak Kanizsa mellett, a sánci csárdában.

(Vége köv.)

jes n kedvező volt, a csáktornyai, lendvai, le-enyei és szent-gróthi járások területén a megbetegedések számát nak fokozatos emelkedése miatt nem volt kielégítőnek mondható. A felmerült és gyógykezelés tárgyát képezett körnemek közt különösen a váltóláz az, mely az utóbbi években csekély mennyiségűhöz hasonlítva, aránytalanul nagy számban észleltetett Egyes vidékeken a vérhas is nagyobb mennyiségben került gyógykezelés alá, Nagy-Kanizsán pedig a hési hagymáznak több esete rövid időközben egymásután merült fel, miért is a polgármester és dr. Rác városi orvos urakkal tartott személyes tanácskozmányom folytatva a járványok megakadályozása tárgyában kiadott 6131/VIII. 1889. számú belügyminiszteri rendelet intézkedéseinek fogantatásán kívül a magán gyakorló orvosok felhívtak, hogy minden egyes hagymáz esetről a hatósághoz jelentést tegyenek és a beteg lakásán az általános fertőtlenítést teljesíteni el ne mulasztják.

A letenyei, keszthelyi és szent-gróthi járások 10 községében (Pince, Lendva-Ujfalu, Kerka-Szent-Miklós, Kerka-Szent-Király, Lovászi, Kutfej, Dobri, Csány, Almás, Nemes-Bükk) még július hóban uralgott hőhurut járvány augusztus hó folyamán megszűnt. A járvány egész tartama alatt megbetegült e községek összes 4159 lakosa közül 491, vagyis a lakók 8,47%-a; betegek közül meggyógyult 473 (96,34%), meghalt 18. (3,66%).

A perlaki járásban szemeses kórháztalobban szenvedők gyógykezelésének eredményéről személyes meggyőződést szerzendő, ismét bejártam a járványlepte vidéket és a járási főszolgabíró s a járási orvos urak jelenlétében megvizsgáltam a rendelési központokon alig egy-két kivétellel majdnem mind megjelent szembeteget. Az eredményt kielégítőnek találtam; mert dacára azon körülménynek, hogy a szabadban dolgozó munkás nép szemére izgatólag ható nyári hőség és por behatása a gyógyulást igen akadályozza, mégis a t. év tavaszától, amidőn 838 volt a betegek száma s amelyhez 107 új beteg vétetett fel, az összes 945 beteg közül meggyógyult 161, súlyos eset aránylag igen kevés található.

Ugyanezen alkalommal bejártam a csáktornyai járásnak a perlaki járáshoz közelebb eső községeit is és vizsgálat alá vettem a járási főszolgabíró úr közbenjöttével az általa kirendelt s megjelent lakosságot és találtattott Bottornyan 1520 megvizsgált között 14 trachomás, Mura Szilvagyón 410 közt 11, Gardinovezen 260 közt 6, Beliczán 250 közt 5, Szent-Rókus majorban 150 közt 3, Dráva-Vásárhelyen 1500 közt 13, Pusztafán 250 közt 5, Tótfalun 250 közt 2 és Nyagfaluban 800 közt 8. A betegek a perlaki járásbeliekhez hasonlóan hatósági felügyelet mellett gyógykezeltetnek.

Ugyancsak augusztus hó folyamán újra meglátogattam az arácsi szeretetházat és megnéztem a szembetegeket, kiket a nagyméltóságú belügyminiszterium által kiküldött egészségi felügyelő úr is megvizsgált s már előbb elrendelt intézkedések kielégítőnek találtattak.

Bacsán szintén fedezettett fel szemeses kórháztalobnak egy-egy esete. A községben vizsgálat folyik.

Bonvizsgálat teljesített összesen 10 esetben; hatszor törvényszéki megbízatás folytán, négyszer rendőri tekintetből. A halál legközelebbi okai voltak a törvényszéki boncolatoknál: 2 szivhűdés égés folytán, 2 agyvérömleny, 1 fuladás, 1 belső elvérzés; a rendőrieknél: 2 fuladás, 2 belső elvérzés.

Külső hullaszemle ejtetett 8; súlyos sértés bejelentett 9.

Öngyilkosságot egy egyén (Poczek András Alsó-Szent-Erzsébeten) követett el, ki magát agyonlőtte.

Véletlen szerencsétlenség általi halálnak 6 egyén esett áldozatává és pedig: vízbefűlt 3 (Bujánics Jeromos szoboticzai, Király József zsitkői és Zsigrai Mari csalakosok), elégett egy (Berta Gyula dóbrézei), szeker által elgázoltatott 1 (Korczás Mátyás tükészeri) és leomlott szikla által összezuzatott 1 (Péterfi Laura Guláson).

Vesztség gyanújában volt eb által két egyén maratott meg Kemenden; az illetők azonnal gyógykezelés és megfigyelés alá vétetvén, ez ideig egészségesek.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Az új évnegyed közeledtével tisztelettel kérjük lapunk előfizetőit az előfizetés szives megújítására, hátralekös előfizetőinket pedig kérjük a hátralék beküldésére.

Községi- és körjegyzők, valamint tanítók részére lapunk előfizetési árát évi két forintra szállítottuk le. **A lap kiadóhivatala.**

A csáktornya—zalaegerszeg—ukki vasut építésének hivatalos megkezdése ma, szeptember 29-én délelőtt 12 órakor lesz a fehérlépi utca végén azon a helyen, hol a zalaegerszegi indóház épül, a szokásos hivatalos kapavágásokkal, mely után 1 órakor az „Arany Bárány” kaszinó helyiségében bankett lesz.

A városi képviselőtestületnek f. hó 28-án tartott rendkívüli ülésén a téglaszinnél épített téglaszarogató építése a bemutatott költségvetés alapján utólag jóváhagyott. A középítészeti bizottságnak a pénzügyigazgatósági palota tervezeténél szükséges változtatásról benyújtott javaslata, mivel az az épület előnyére válik, elfogadtattott. — Ezzel kapcsolatban elhatározottak, hogy az építkezés felügyeletével Schadt János keszthelyi gazdasági intézeti tanár és építész 500 frt tiszteletdíj mellett megbízatik azzal, hogy távollata alatt állandó szakértővel helyettesíti magát. — A gazdasági bizottság javaslata a körkemencénél tritái közsén használatára iránt — mely az eddig használt közsénnél jóval olcsóbb s alig kell 10%-kal belőle többet használni — elfogadtattott s a szerződés megkötésével a város polgármestere azzal bizatott meg, hogy amennyiben az új vasut létesül, a szállítás eszközlése iránt új megállapodás létesített hessék. — Előterjesztett Hittaller Ede fehérlépi koresma

bérlőjének a bértől való lemondása. A képviselőtestület a lemondást nem fogadta el, hanem a polgármestert az előzetes intézkedés megtételével megbízta. Schmaizl Ferenc baki illetőségű kádár és Gold Abraham sümeghi Mihályai illetőségű szatócs teledési engedélyeit utólag a képviselőtestület jóváhagyta. — Előterjesztett az önkényes tűzoltó egyesület kérvénye a tűzoltó szerkekhelyezése tárgyában. A sörházzal épületnél levő szim jellettel ki helyül, melynek oldalai fallal láttatnak el s később térhelyül szolgálhatnak.

A csáktornyai dalárda f. hó 21-én ünnepelte fennállásának 10 éves évfordulóját. A Hattyu szálló éttermében esti 7 órakor vette kezdetét az ünnepély díszléssel, melyen szép számú közönség vett részt. A program első pontjának, a „Hymnus”-nak elnevezése után Belányi Tivadar, az egyesület elnöke visszapillantott az egyesület múltjára. Rövid előadásban bemutatta a ma nehézségeket, melyekkel az egyesületnek megküzdnie kell, hogy ama organikus egyletté fejlődjen, melyet ma reprezentál. A sok érdekes adatból különösen ama rész kellett kiváló figyelmet, mely a dalárdának megmagyarosodását tárgyalta. Az éljenzéssel fogadott jelentés után Alszegey Alajos karmesterhez fordult az elnök s neki az egyesület nevében szívből fakadó szavak kíséretében hála és szeretet jelétül egy csinos és igen értékes ezüst bilikómot nyújtott át. Megható volt az a jelenet is, midőn a csáktornyai hölgyek nevében Krasovecz Annika kisasszony, a daegylet zászlózára felkötötte a hölgyek által ajándékozott babérkoszorút. A díszítés zárójelű a „Szózat”-nak precíz elnevezése volt, — mely után a társasvacsora következett. A vacsorán mintegy 80-90 vendég vett részt. A kedvet fokozta Knorzer Károly vendéglősnek kintinó konyhája és jó pincéje. Az elmaradhatlan toasztok sora sem hiányzott, mely a kedélyeket késő éjjelig jó hangulatban tartotta.

Városi közgyűlés volt Nagy-Kanizsán, szept. 25-én. Az ülés tárgyát egy irnoki s a városi szülésznöi állásnak választás utján való betöltése képezte. A választó közgyűlésen Csertán Károly alispán úr elnökelt, ki is a candidáló bizottságba az ő részéről Eperjesy Sándor és Nucszt József képviselőket nevezte ki; a képviselőtestület részéről pedig id. Hegedűs László és Kuuasz Boldizsár választottak meg. Az irnoki állásra egy pályázó volt: Hiesclberger városi díjnok, ki is egyhangulag megválasztottat.

A zala-egerszegi polg. fiú- és vele kapcsolatos közép kereskedelmi iskola segélyző és önképző egyesülete f. é. szeptember 21-én tartotta tisztújító gyűlést, a mikor is tisztviselőkké a következőket választották meg: „A segélyző egyesületben”: alelnökké Sebők Béla VII. oszt., titkárrá Stefaits Géza VII. oszt., könyvtárnokká Fangler István VI. oszt. tanulókat. **Választmányi tagokul:** Bóly Aladár, Stefaits Gyula I. oszt., Vörös György, Vidóczy József II. oszt. Fangler Béla, Németh Sándor III. oszt., Udvardy Ignác, Gallos Kristóf IV. oszt., Vidóczy Ferenc, Horváth József V. oszt., Bükkel Antal, Travnik Gyula VI. oszt., Bergstein Miksa, Révai Richard VII. oszt. tanuló. „Az önképző körben”: alelnökké Travnik Gábor VII. oszt., titkárrá Baumgarten Manó VII. oszt., könyvtárnokká Bükkel Antal VI. oszt. tanuló. **Bírói bizottsági tagokul:** Grünhut Sándor, Riedl Gyula VII. oszt., Busits József, Fangler István, Ferencz Ferenc VI. oszt., Singer Miksa, Vaplics Géza, Jámor Sándor V. oszt., Lakatos Frigyes, Halász Albert, Lóvi Emil IV. oszt. tanuló.

Nyugdíjazás. *Lubersbek József* tisztartó Festetics Jenő grófnál 40 évig szolgálván, mult napokban hű, oda adó és fáradhatlan működése után nyugdíjaztatott. Helyét Tóth István volt pénztárnok foglalta el.

Köszönetnyilvánítás. *Thury Lajos* úr Sümeghről az országos tanítói árvalház zala-megyei alapjára egy forintot volt kegyes adományozni, melyért a nyilvános sajtó utján köszönetét fejezi ki a zalamegyei általános tanítói testület elnöke.

Primitia. Csurda Jenő pécs-egyházmegyei új áldozár mult vasárnap f. hó 22-én mutatá be az Urnak első szent miséjét *Kéthelyen*. Az új misés mellett a manu-duktóri tisztelt Szabó Lajos kéthelyi plebános teljesíté. Az ünnepi szónoklatot Kiss Dénes sámsóni plebános tartotta. Mire után az új misés áldást osztott. Ennek megtörténte után a meghívottak nagy számmal Marótpusztfára rándultak ki az új misés szüleihez, Csurda főerdészhez, hol nagy lakoma volt. Ebéd alatt toasztokat mondtak: Kiss D. az új misésre, ez szüleiére és a manu-duktorra, Szabó L. a pécsei, egy pécsi kis pap pedig a vesprémi püspökre mondott felköszöntőt. Az újmisést püspöke Gödrébe helyezte segédlelkésznek.

Megerősítés. A csáktornyai iskolaszék f. évi szeptember 18-án tartott ülésén Dobósy Elek ottani tanítót egy évi működése után állásában megerősítette.

Köszönetnyilvánítás. Grünwald Mór kávé, a nála rendezett tombola-estély jövedelméből 2 frtot volt szíves adományozni az iparos ifjuság önképző és betegsegélyző egyesületének, melyért ez uton fejezi ki köszönetét az egyet elnöksége.

Korona. A keszthelyi esperességhez tartozó r. k. plebánosok és káplánok f. hó 13-án Zalavárott gyűltek össze koronára, hol Csepri Zsigmond esperes és dr. Dunszt Ferenc apátplebános elnöklelte alatt a folyó ügyeket és a Szt. Domonkos papi nyugdíjintézet ügyeivel foglalkoztak.

Pótvásár. A f. hó 23-iki Szent-ilonai országos hírű lovasárt a rossz idő miatt nem lehetett megtartani. A pótvásár október hó 21-ére tűzött ki.

Új szálloda és kávéház. Keszthelyen Bronner H. új szállodát és kávéházat épített, melyet csinosan berendezve nyitott meg.

Ellenorzési szemle. A keszthelyi szolgabírói járás területén tartózkodó szab. áll. m. kir. honvédek ellenorzési szemléje október 22-én lesz Keszthelyen.

Jarvány. A ragályos száj- és körümtájás most már nemcsak Keszthely városban, hanem a keszthelyi járás *sármelléki és felső-páhoki* községeiben is fellépett járvá-

nyosan, miért is ezen községek összes marhaállománya — a lovak kivételével — zár alá vétetett és a nevezett községeken — a lovakat kivéve — bármínó állatot keresztül hajtani, vagy azokból szálas takarmányt vagy trágyát kivinni tilos. (Sajnos, a tilalom kijátszatik, mert örök nem állíttatnak ki.)

A szüret. A keszthelyi szőlőhegyekben a mult héten kezdtek meg s jó részt be is végezték a szüretet. Zajos, vidám szüret nem volt; az idő sem kedvezett neki, aztán meg a gyorsan bekövetkezett szőlőrothadás is elvette a gazdák kedvét. A termés pedig az előző évekhez képest — sem nem kevés, sem nem rosz minőségű. A must hektoliterjét 10—12 frton veszik.

Zongorát, jó hangut, veszek bérbe egy évre, fizeték egy hóra 2—3 frtot, a szerint, a milyen a zongora. A mily állapotban átvesszem, kezeskedem egy év mulva ép úgy visszaadni. Az első negyedévi bért azonnal felítem: Csak Z. gerszeg és vidékéről jövő ajánlatokat vehetek figyelembe. — Novák Mihály népisk. tanító, Andrásidán, (u. p. Zala-Egerszeg.)

Lakas péküzlet gyakorlására. Közép-Nemes-Apátiban péküzlet gyarlására szükséges és e célra teljesen felszerelt kemence, továbbá megfelelő lakás minden órában bérbe kiadó. Bővebb értesítést ad Alsó-Nemes-Apátiban a tulajdonos Komáromy István.

A 30.000 példányban megjelenő „Budapest” című képes politikai napilap, — mely immar XIII-ik évfolyamát tudja, — évről-évre nagyobb elterjedésnek örvend. Ma már annyi példányban jelenik meg, hogy két rotációs gépen nyomják, a mi hiriapirodalmunkban valóban páratlanul álló eset. A „Budapest” e szokatlan elterjedését egyrészt határozott nemzetes független irányának és kitünő tudósításainak, másrészt pedig eredeti rajzok után készült képeinek köszönheti. A „Budapest”, — nem esinélva kétkülcios politikát, mint az mai nap-ság már a hírlap rodalomban is szokásos, — nyíltan és kitartóan Magyarország teljes állami függetlensége és önállósága mellett küzd. Azt akarja, hogy legyen önálló vánterületünk, nemzeti hadseregünk, saját bankunk, külön képviselőletünk; szóval oda törekszik, hogy hazánk minden idegen beavarkozástól menten saját maga intézhesse államügyeit. S e törekvésében politikai életünknek olyan kitünősegei támogatják, mint Irányi Dániel, Ugron Gábor, Madarász József, Thaly Kálmán, Polányi Géza, Törs Kálmán, Petrich Ferenc, Lukács Gyula, Orbán Balázs, Tóth Ernő, Enyedi Lukács, Mezei Ernő stb., kiktől ismételtlen hozott már a „Budapest” nagyérdéki közleményeket s a kiknek ígéretet bírja a szerkesztőség, hogy a lapot szellemileg továbbra is támogatni fogják. De a „Budapest” nyíltan bevallott politikai irányának szilárd és következetes megtartása mellett arra is kiváló gondot fordít, hogy olvasói úgy a hazai, mint a külföldi nevezetesebb eseményekről gyors és megbízható értesítést nyerjenek. E végből olyan levelezői kart szervezett, a minő egy lapnak sincs. Csak itt az országban 250 rendszeres levelezője van a „Budapest”-nek. E mellett állandó tudósítókat tart Bécsben, Belgrádban, Bukarestben, Berlinben, Konstantinápolyban, Párisban, Pétervárott, Rómában, Zsófiában, Zágrábban és New-Yorkban. A párikiállításra külön állandó tudósítót és rajzolókat küldött a „Budapest”. — Turinban, Kossuth Lajos nagy hazánkia külön is fogadta ez év nyarán a „Budapest” rajzolóját, kítől több eredeti rajz var megjelenésre. — A szóra koztató olvasmányokra szintén nagy súlyt helyez a „Budapest”. — Tárca-rovata élénk és változatos: a mit eléggé igazol az is, hogy a közelmúltban irodalmunk majd mindegyik jelese felkereste dolgozataival a „Budapest”-et. — Költeményeket hozott: Abrányi Emiltől, Bartók Lajostól, Illyés Bálinttól, Inceédi Lászlótól, Kiss Józseftől, Komócsy Józseftől, Kisteleky Edétől, Koroda Páltól, Ney Ferentől, Luby Sándortól, Pósa Lajostól, Petri Mórtól, Reviczky Gyulától, Várady Antalától stb. — Tárcakat írtak: Ábra Károly, Bódy Sándor, Digré Alajos, Erdélyi Gyula, Haller József gr., Murai Károly, Porzsolt Kálmán, Sebők Zsigmond, Sziklay János, Tolnai Lajos, Vay Sándor gr. stb. Regényeire hasonlóképp mindig kiváló gondot fordít a „Budapest”; arra törekedvén, hogy ne csak érdekesítő, hanem irodai színvonalon állók is legyenek, a mire nézve különben elég kezessé get nyujtanak állandó regényírói, u. m. V. Gaál Karolina, Murai Károly, Mártonffy Frigyes, Sziklay János, Mátrai B. Béla, Tolnai Lajos, stb. Ezek mellett a „Budapest” folyvást három regényt közöl egyszerre, sőt midőn közlendőnek anyaga megengedi, négy regényt is közöl, mint azt a nyár folyamán is tette. — Ezeket kívül, „Új Budapest” cím alatt vasárnaponként humorisztikus hetimelléklet csatolattik a fólaphoz egészen ingyen. E humorisztikus melléklet kiiguarazza a politikai és társadalmi élet ferdességeit, hoz jóízű adományokat, tréfás megjegyzéseket; végül pedig minden héten egy-egy talányt közöl, a melynek megfejtői között értékes jutalomkönyveket sorsol ki. — Ha még tudjuk, hogy e lap „Kis Gazda” rovata úgy a mezőgazdaságra, mint az iparügyekre kiváló gondot fordít s a közgazdaságot, — a többi lapoktól eltérőleg — akként kezeli, hogy az bárki által könnyen megértessék: úgy bátran elmondhatjuk, hogy a „Budapest” — mely tényleg a legolcsóbb lap hazánkban — minden tekintetben alkalmas arra, hogy minden magyar család állandó látogatója, házi-barátja legyen. Előfizetési ára egy hóra csak 1 forint; negyedévre 3 frt; félévre 6 frt; egy évre 12 frt. A „Budapest” előfizetői még a következő kedvezményben részesülnek: Aki egész évre előfizet s az előfizetési összeget (12 frt) egyszerre küldi be, az a „Budapest” Nagy Képes Naptárát ingyen, aki fél évre előfizet s az előfizetési összeget (6 frt) egyszerre küldi be, a „Budapest” Kis Képes Naptárát ingyen, vagy a Nagy Képes Naptárt 40 krért, aki negyedévre fizet elő s az előfizetési összeget (3 frt) egyszerre küldi be: az a „Kis Képes Mese-Naptárt” ingyen, vagy a Nagy Naptárt 50 krért, vagy a Kis Naptárt 25 kr. kedvezményes ár mellett fogja kapni. — Mutatványszámokkal bárkinek ingyen szolgál a „Budapest” kiadóhivatala. IV. ker., Sarkantyús-utca 3. sz. a.

A „Kis Ujság” hazánk legolcsóbb politikailag független néplapja. — Jelszava: „Népjólét és független Magyarország!” Van benne jó vezércikk, a legfontosabb politikai hírek, érdekes helyi és vidéki közlemények a legkimerítőbb tudósításban, 2 érdekesítő regény, stb. — Előfizetési árak: 1 hóra 75 kr.; egy negyed évre 2 frt 25 kr.; egy fél évre 4 frt 50 kr. — Mutatványszámokat ingyen küld a „Kis Ujság” kiadóhivatala, Budapest, IV. ker., Sarkantyús-utca 3. szám.

A „Budapesti Hírlap”-ot, mely Csukási József és Rákosi Jenő kiadótulajdonosok szerkesztése alatt kilencedik esztendejét éli, Magyarország legkedveltebb és legterjedtebb lapjává avatta a közönség pártfogása. Páratlanak tetsző elterjedését a hazai olvasó közönség óriási megszorodásán kívül a lap olcsósága is teszi, A legszegényebb ember is adhat naponként egy számért négy krajcárt, hogy tájékozást szerezzon a politikai, társadalmi és művészeti események felől. A „Budapesti Hírlap”, mely naponként 28—30,000 példányban forog közkézben, oktattva szórakoztat, miatt hű értesítéssel szolgál a világnak minden nevezetesebb eseményéről. De előmozdította a lap terjedését teljes politikai függetlensége is, mely lehetővé teszi, hogy minden kérdésben a részrehajlatlan tiszta igazság szempontjából ítéljen s úgy a pártokat, mint a kormányt szabadon bírálja. De a „Budapesti Hírlap” nemcsak politikai, hanem irodalmi és művészeti kérdésekben is megőrizi teljes függetlenségét. A hírek gyors és hiteles közlése is sokat lendített a „Budapesti Hírlap”-on, mely csak táviratokra annyit költ, a mennyi harminc évvel ezelőtt egy-egy magyar lapnak egész évi költsége volt. A tudósítóknak jól szervezett kara részen áll az ország minden pontján, hogy ellássa hírekkel a „Budapesti Hírlap”-ot. Európában seholsem történhetik nevezetesebb dolog, melyről másnap már kimerítő jelentéssel ne szolgálja a „Budapesti Hírlap”. A külföldi világvárosokban rendszeres levelezői vannak s a hová szükséges, oda külön tudósítókat küldi el szerkesztőségi tagjait. A „Budapesti Hírlap” napról-napra arra törekszik, hogy minél szorosabb kapocs támadjon közte és olvasói közt. Bekopogtat minden n p a magyar családokhoz, dicsér vagy dorgál, óv vagy figyelmeztet, de mindig őszinte szóval, a hogy egy tíz éves jó baráthoz illik. A szerkesztőségnek tizennégy belső tagja állítja össze naponként a „Budapesti Hírlap” különböző rovatait s a külmunkatársak díszes csoportja segíti a lapot sokoldalú fóladatának sikeres megoldásában. Szakkérdésekben első rangú szakemberek mondják el véleményüket a „Budapesti Hírlap” hasábjain s az eszmék tisztázása végett tért enged a szerkesztőség az övétől eltérő nézeteknek is. A „Budapesti Hírlap” rendszeres cikksírói Kaas Ivor báró, Rákosi Jenő és Balogh Pál s a magyar politikai élet kitünősegei közül is többen szólnak e lap révén a közönséghez. A vezércikkék irányeszméje a magyar nemzeti állam, s ennek mindent alárendel a „Budapesti Hírlap”, de ezt nem rendeli alája semminek. A tárcarovatban, mely szintén egyik erőssége a lapnak, a belső tárcáirokon kívül Herman Ottó és Eötvös Károly is igen sokszor gyönyörködteti a „Budapesti Hírlap” közönségét. A helyi rovatok szakavatott kezekben vannak s híven tükrözik vissza ezerféle változataiban a fővárosi életet. Regénycsarnokában az idén két magyar, két angol és egy orosz regényt közölt a „Budapesti Hírlap” s legújabbban megszerezte jelentékeny áldozatok árán Ohnet Györgynek, a most legnépszerűbb francia írónak Utolsó szerelem című regényét, melynek közlését szeptember 25-dikén kezdi meg. E regény tele van érdekesítő fordulatokkal s méltó társa a kitünő író további híres alkotásainak, Serge Panine-nak, a Vasgyárosnak. Az idegen lapok közül a „Budapesti Hírlap” közli legelőbb. A francia eredeti is csak karácsony táján jelenik meg a párisi könyvpiacón. — Az országgyűlés megnyitása elé fokozott érdeklődéssel néz a közönség s a „Budapesti Hírlap” nagy gondot fordít arra, hogy a képviselőháznak úgy nagy vitáit, mint kisebb epizódjait híven adják elő tudósításai s a nyilvános jelenetek mellett a folyosók utkairól is bőven referáljanak. Különbben is minden rovata jeles olvasmányokat, gondosan megírt, magyar zamatu közleményeket kínál, nem pedig léha pletykákat, melyek megmérgezik a kedélyt és üressé teszik a szívet. — Az előfizetési föltételei: Egész évre 14 frt, félévre 7, frt negyedévre 3 frt 50 kr., egy hóra 1 frt 20 kr. A előfizetések legelőbb postautalvánnyal eszközölhetők következő cím alatt: A „Budapesti Hírlap” kiadó hivatálnak, IV. kerület, kalap-utca 16. szám.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:
UDVARDY IGNÁC.
Főmunkatárs: Szalay Sándor.

Fontos malomtulajdonosoknak!

Van szerencsém a t. malomtulajdonos urakkal tudatni, miszerint az úgynevezett **Gógán műmalomban** lévő

összes berendezést,

mely tulajdonomat képezi, akár egészben, akár darabonként is eladom. A venni szándékozók velem bármikor értekezhetnek.

Z.-Egerszeg, 1889. szeptember 28-án.

Kummer Gyula

